

Nr. 9

November 1946

4. ARG. 1946

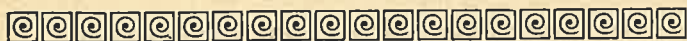
GÅR DET AV SEG SELV?

Ja, det er noe som går av seg selv. Våre dager og år går av seg selv. Vi behøver ikke å gjøre noe for det. Sykdom og alderdom kommer også av seg selv uten at vi kan gjøre noe for å hindre det. Døden likeså. Synd og last, utskielser og forfall kommer også av seg selv. En behøver ikke å anstrenge seg noe i den retning. Ned ad bakke går det av seg selv. Å stanse farten og trekke lasset opp ad bakke, det går ikke av seg selv. Det koster kamp og anstrengelse. Ugraset kommer av seg selv — du behøver ikke så det. Skitten og støvet legger seg over alt av seg selv. Huset forfaller og råtner ned av seg selv. Vi behøver ikke å gjøre noen ting for å påskynne det. Det går av seg selv. Men skal en stanse forfallet, kreves det stadig arbeid og omkostninger. Skal en holde støv og skitt borte, trenges det daglig renhold med såpe og vann. Skal en få livsrom for matnyttige vekster, må en føre en stadig krig mot ugraset. Det ser ut til at i denne verden kommer det andre av seg selv. Men det gode, rene og gagnlige må kjempe seg fram i en aldri hvilende kamp. Det kommer aldri av seg selv. Vil en bli til noe og skaffe seg en utdannelse, så koster det utholdende og langvarige forberedelser. Vil en forbedre sin gård og opparbeide sin forretning, så koster det iherdig slit og anspennelse. Det går ikke av seg selv noe av dette. Vil en gjøre noe for andre, forbedre samfunnet eller bare skape litt fest og glede av og til, — så koster det også arbeid og oppofrelse. Slik er det over alt. Det er vi vel alle enige om.

Så meget merkeligere er det at når vi kommer til

en så viktig og avgjørende sak som vår sjels frelse, vår evige skjebne, så synes mange å mene at det sikkert går av seg selv uten at vi behøver å gjøre noe med det. Jeg regner da ikke med dem som sier, at de ikke tror på noen Gud eller at det er noe liv etter døden. Der er jo alt greit for så vidt. Der kan en jo like så gjerne la alt gå av seg selv den vei det vil. Det gjør i og for seg ikke noen vesentlig forskjell. Men tror jeg at det er en Gud og et liv etter døden, — en himmel og et helvete, da blir spørsmålet: Hva skal jeg gjøre for å arve et evig liv? Slik spurte engang en ung mann som kom til Jesus. Vi hørte om ham for noen søndager siden. Han var rik og ansett, en rettskaffen mann som kunne si at han hadde holdt alle Guds bud. Men når det gjaldt det evige liv, slo han seg ikke til ro med at den ting ville ordne seg av seg selv. Hva skal jeg gjøre? spurte han i sin nød. Han var rede til offer og anstrengelser. Men at det skulle koste så meget og være så alvorlig som Jesus sa, det kunne han ikke ha tenkt seg. Nei, det går ikke av seg selv, like så lite her som på andre felter i livet. Intet godt og verdifullt vinnes uten kamp og offer. Det er selve livets lære.

Men hva skal vi så egentlig gjøre? Er det overhodet noe vi kan gjøre. Vi kunne kanskje begynne på den samme måte som den rike yngling. Begynne med for alvor å ville holde Guds bud. Men fører det fram? Nei, men det brakte visst den unge mann til for alvor å spørre om det evige liv. Og det brakte ham til Jesus — den eneste som kunne hjelpe ham til det. Han fikk

J. herrens hender.

*Jeg er i Herrens hender når dagen gryr i øst,
hver morgen Han meg sender sitt ord med hjelp og
trøst.*

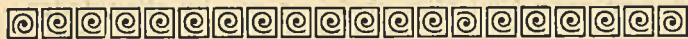
*Hva dagen vil meg bringe av glede eller savn,
jeg kan på bønnens vinge få kraft i Jesu navn.*

*Jeg er i Herrens hender i alt hva med meg skjer,
i sorg og nød jeg kjenner at Herren er meg nær.
Om jeg i dype dale skal gå min trange vei,
fra himlens høye saler hans øye følger meg.*

*Jeg er i Herrens hender når dødens bud meg når.
Mens lyset stilt nedbrenner, fra Ham jeg hilsen får.
Han gir meg stav i hånde, Han gir meg fred i sinn,
glemt er min ve og vånde, på vei til himlen inn.*

*Jeg er i Herrens hender når dagen dør i vest,
min synd jeg stilt bekjenner for Ham, min høye gjest.
Han sender himlens nåde og setter englevakt,
for natten Han vil råde med hellig guddommakt.*

Petra Fleischer.

lære at det evige liv er ikke noe en kan arbeide seg opp til som en fortjeneste eller gripe av egen kraft bare en strekker seg høyt nok opp. Nei, det er noe som bare kan gis fra oven til den som i hjertets tro vil ta imot det som en fri gave i Kristus Jesus. Så tar vel alle imot gaven? Kan det være lettere? Går det ikke av seg selv, når en får det fritt som gave? Akk nei, det er ikke lett å ta imot Guds gave når hele hjertet er fullt av denne verden og det liv som hører den til. Det koster å kaste verden ut for å gi rom for det evige liv. Det koster å gi seg over til Gud. Jesus Kristus er selv det evige liv. Skal jeg vinne det må jeg gi meg over til ham som er livet.

Nei, det er ikke lett. Det går ikke av seg selv. Den rike yngling gikk bedrøvet bort. En kan like godt si det er umulig. Men det som er umulig for mennesker — det er mulig for Gud. Får bare han slippe til og gjøre sin gjerning i oss — da går det. Da løsner lenker som binder og holder en tilbake. Be ham hjelpe deg og legg din sak i hans hender. Men tro endelig ikke, at det går av seg selv, det er det verste selvbedrag du kan være utsatt for.

Intet viktig, stort og verdifullt går av seg selv!

J. E.

MORALEN

Moralen har lenge vært under debatt — også før krigen. Det gjelder jo den moralske gjenreisningen. At moralen er sunket som følge av krigen synes alle å være enige om. At samfunn og folk ikke kan bestå uten moral synes også alle å samstemme i hva parti en enn tilhører. Men hvordan skaper en moral — hvor har den sin opprinnelse fra? Er det noe som kommer av seg selv og lager seg selv, fordi den har sin rot i mennesket selv og er blitt tilegnet ved skikk og bruk og inneksersert gjennom lovgivning og politivedtekter? I så fall hviler den ikke på noen annen autoritet enn menneskets egen. Eller har den noe med Gud å gjøre, så den grunner seg på hans bud og hans autoritet? Altså på en autoritet som står over mennesket. Det mener vi kristne, men derimot ikke de som forkaster troen på en Gud. De frakjenner dermed også moralen all guddommelig autoritet. Moralens har intet med Gud å gjøre og eksisterer like fullt uten å støtte seg til religionen, mener de. Som bevis for dette peker de på seg selv og sier: Se på oss, vi regner oss ikke for kristne, vi tror ikke på noen Gud, men vi har da like så meget moral som andre som kaller seg kristne. Har vi ikke vist det også under kampen mot tyskerne? Til dette er bare å si: Hvor har de sin moral fra? Har vantroen, gudløsheten og materialismen skapt noen ny moral? Jeg har ikke sett eller hørt noe til den! Er det noe nytt de har skapt, er det umoral — den skaper seg lett nok der hvor troen på en Gud blir borte. Den moral som virkelig ennå finnes i landet og som også gudsfornektene har, det er den kristne moral. Jeg vet ikke av at det her i landet har vært noen annen moral de siste 900 år enn den kristne. Det er den moral vårt folk er blitt oppdratt og innøvet i fra slekt til slekt i alle disse århundrer. Det har vært fedrene arven ned gjennom tidene. Den har gjennomsyret vårt folk og samfunn, vår lovgivning og rettsbevissthet — hele vår måte å føle og tenke på. Den blir alle barn gjennom hjemmet, skolen, kristendomsopplæringen og samfunnet oppdratt i. Det er denne moral alle gudløse i virkeligheten også må holde seg til — enten de nå forstår det eller ikke, — så sant de vil ha noe med moral å gjøre. — Vi har ennå til gode å se en ny moral proklamert som virkelig er moral og ikke umoral.

J. E.

I hele oktober måned har det ikke forekommet et eneste dødsfall i V. Bærum. Det er enestående.

Kan vi med noen rett benytte betegnelsen «apostolisk» til våre gudstjenester?

Den også hos oss kjente danske dikterprest *Kai Munk* har også skrevet noen reisebrev: «Vedersø—Jerusalem og retur». I et av brevene foretar han et tankeeksperiment, eller rettere, han lar fantasien løpe: Hvis man kunne tenke seg at apostelen Peter sto opp igjen og kom inn i St. Peterskirken i Rom under en kirkefest, ville det være noe kjent for ham? Nei, han ville gjøre store øyne og til sin store sorg slett ikke være i stand til å gjenkjenne en kristen apostolisk gudstjeneste.

Men, vi kan fortsette: Hvis vi kunne tenke oss at en av apostlene kom inn i en av våre gudstjenester, ville denne apostel så kunne kjenne igjen og finne seg til rette? Vi ser bort fra språket. Eller for å spørre på en annen måte: Vi bekjenner i den nikenske trosbekjennelse: «Jeg tror på en hellig, alminnelig, apostolisk kirke.» Vil vi med samme rett kunne knytte betegnelsen «apostolisk» til våre gudstjenester? Det vil si, er det den apostoliske ånd som gjør seg gjeldende i dem? Følger våre gudstjenester på noen måte de prinsipper og normer som gir seg ut fra den apostoliske forkynnelse også om gudstjenestlig liv?

Jeg tror at vi med stor frimodighet kan svare et avgjort ja på disse spørsmål. Gudstjenestene slik som de vesentlig sett forrettes i de evangeliske kirker, står i avgjort sammenheng med gudstjenestene like fra den apost. tid. Vel ville det være ting ved gudstjenestene, som en apostel ville undre seg over. Med selve kirkebygningene ville han lett finne seg til rette. Vel samlet de kristne seg i apostlenes tid i privathus. Men de var vel kjent med Jerusalems tempel. Og det varte ikke lenge før man fikk egne gudstjenestehus. Apostlene ville forundre seg over at det i våre gudstjenester er så mange som er lite andektige, at folk kjenner hverandre så lite og er så fremmede for hverandre, som om de intet hadde felles. De ville være forferdet over, at når vi nå synger etter bøker og ikke kan salmene utenat, er det så mange som ingen salmebok har og ikke synger med karft ut av jublende hjerte. Det ville forbause dem, at ofte det store flertall er så lite med i hva som foregår. Dypt bedrøvet og forferdet ville de bli, når de la merke til, at etter prekenen og særlig etter kirkebønnen tar folk til å løpe ut fra gudstjenesten og forstyrrer hele resten av den. Det kunne jo nok være at det heller ikke så sjelden er ting ved predikantenes eller gudstjenestenes ledere som ville forbause dem.

Men det ville glede apostelen eller apostlene at like-som det i deres dager var apostlenes lære, samfunnet, brødsbrytelsen og bønnene som var de bærende ledd i de gudstjenestlige sammenkomster (Ap. gj. 2, 42), så er disse 4 ting det bærende fremdeles. Apostlenes lære, opplesning i epistler eller lektier og evangelier

ville de ha helt behag i, og likeså i at det bibelske ord blir utlagt og anvendt på nutiden i prekenen. De ville med helt hjerte syngende med i våre sterke, dype, gode salmer. At vi ved gudstjenestens begynnelse bereder oss ved å bøye oss for Gud og bekjenner våre synder, ville de finne helt riktig og godt. Kanskje ville de ha ventet at hele menigheten hadde deltatt *knelende* heri. Kollektene, den alminnelige kirkebønn med dens omfattende forbønner ville de være med i. Kyrie med gloria, den felles bekjennelse av troen ville de ha kjent seg igjen i. Vel var bekjennelsen som vi har i de tre trosartikler ikke formet slik i apostlenes dager. Men denne bekjennelse har dog med full rett betegnelsen «den apostoliske bekjennelse». Ved nattverden ville det være formelle ting som var fremmed for apostlene. Men hovedsaken ville de helt være med i. Prefasjon, innstiftelsesordene, Fadervår og den høytidelige utdeling ville være etter deres hjerte.

I kirkefaderen *Justins* første apologi fra ca. 150 år etter Kristus, har vi en gudstjenesteordning i kap. 67, slik som den ble feiret i verdenshovedstaden dengang, og sikkert går tilbake til den apostoliske tid. Den har fem ledd: 1. Skriftlesning. 2. Tale av gudstjenestens leder. 3. Alle reiser seg til felles bønn. 4. Etter bønningen bæres brød, vin og vann fram og under innerlige bønner og takksigelser innledes utdelingen av de hellige ting. Brød og vin sendes ved diakonene til syke og andre fraværende. 5. Gaver samles til enker, faderløse og nødlidende. Jo, vår gudstjeneste kan med full rett betegnes som apostolisk.

Karl Vold.

Betalt kontingent for Menighetsblad for V. Bærum

Fru Ebba Fridrichsen, Lagerud.

« Berit Lund, Tanumveien.

« Rømgang Moe, Sandvika.

« Edith Sjømoen, Bergan, Lommedalen.

« Harriet Haug, —«—

« Hilda Wensaas, —«—

« Thora By, —«—

Frk. Ninni By, Lommedalen.

Hr. Ivar Nordli, Bjørkholt.

Thorstensens
FARVEHANDEL

Sandvika. Telefon 38627.

ØIVIND PETERSEN
Skraphandel og Bilopp-
hugning.

Sandvika. Tlf. 39001.

Postadresse:

Boks 131 Ramstad.

SANDVIKA KAFFISTOVE
anbefales.

Redaktør: Sokneprest
John Ekeland.

LUDVIK LARSEN
Hjulmaker. Snekkeri og
Reparasjonsverksted.
Lommedalen. Tlf. 39588.

 Ovner,
Kaminer

Utstilling Torvgt. 3 Oslo

OLAF HELLUM

Malermester

 Markvn. 41 telefon 73653
Privat telefon 35532

HELGE TORVØ
Fisk og Sildeforretning.

Telefon 38674. Sandvika.

Sandvika Cigarforretning

telefon 38101

H. C. JENSEN

Bakerier og Konditori

Gl. Ringeriksvn. 38

telefon 36163

A.S SIGURD HESSELBERG

Asfalt og tjæreprодукter

telefon 20727 Oslo

Sandvika Begravelsesbyrå

Inneh. Fru Aagot Halvorsen

 Alt vedr. begravelser og
kremasjoner ordnes, Godt
utv. i blomster og kranser.
Bringer. telefon 38920

LOMMEDALENS MEIERI

Lommedalen

telefon 39513

Smør, Melk og Fløte

RUUD GÅRD
Forpakter Martin Sand.

Tlf. 38469. Sandvika.

**Malervarer, Vaske- og Skure-
artikler, Parfymer og Toilet-
artikler**
Vestbanens Faivehandel A.s

Vis a vis Vestbanen

Telefon 20493

K. BAKKE
SKAFTEEFARBIKK

Lommedalen

 Fabrikasjon av div. skafter
telefon 39547

WITT & BORGEN A.s

Telefon 29826

Ø. Vollgt. 6

ALB. OLSEN

Sykkelrep.verksted

Telefon 38360 Sandvika

A. LANGSETH
Kolonial.

Tlf. 37632. Haslum.

WEGENERS FARVERI OG
KEM. RENSERI
Vaskeri og strykeri.

Stabekket. Tlf. 37879.

LYSAKER
JERNBANEKAFÉ

Inneh. frk. Ringnes

telefon 37466 Lysaker

KLEMP & BERTHELTSEN

Rådhusgt. 2

telefoner 20305 26300

JAR KJØTT OG VILT

Arvid Strand

telefon 35651 Jarvn. 3

HAMANG
SAG OG HØVLERI

telefon 38470 Sandvika

WØIEN MØLLE
OG FRØRENSERI
NILS BERGENDAHL
Rørleggerforretning.

Sandvika. Telefon 38068.

OSCAR M. LIER
Kolonialforretning.

Brynsvn. 6. Sandvika.

Telefon 38141.

TORLEIV SUNDSLI

Vai Gartneri.

Sandvika.

GURIBY
SAG OG HØVLERI
Brødrene Olsen.

Tlf. 39515 Lommedalen.

*All slags trelast til
byggningsbruk.*
G. A. LARSEN
Kunst.
og bygningsglassmester.

Nordahl Brunsgt. 7.

Telefon: 26219 — 25709.

H. MUNTHE-KAAS A/S
Elektrisk forr.

Telefon Sandvika 38043.

 Autorisert installatør i Asker
og Bærum.

H. C. RAVN-NIELSEN

Vestre Bærum. Tlf. 83294.

Handelsgartneri.
SANDVIKA
JERNINDUSTRI A/S

Sandvika.

BIRKHEIM
LANDHANDLERI

Inneh.: Reidar Tveter.

Sandvika. Tlf. 38210.

K. VÆTHE

Telefon 38201.

 Agentur, Kommissjonsforret-
ning i maskiner og verktøy.
Hvitmetallstøperi for lager-
metaller. Osmeltning av
avfall av bly og tinn, type-
metallavfall etc.

BÆRUMS
SKISTAVFABRIKK

Inneh.: Erling Jørgensen.

Bekkestua. Telefon 36802.

Skistaver — Fiskestenger.

Fiskeruser — Reparasjoner.

KERAMOS
PAPIRINDUSTRI A.S

telefon 38615 Sandvika

GARTNER
FRITZ HARRESCHOU Jr.

Evjevsn. Sandvika tlf. 38012

BRØDR. BJERKAAS

Kjøtt- og Pøseforretning

Sandvika telefon 38025

SANDVIKA
HJEMMEBAKERI

Innehaver: Fru Svendsen.

Telefon 38654. Sandvika.

Ø. JONG GÅRD

Sandvika. Tlf. 38970.

I. LØKEN
Kolonialforretning.

Budstikkens gård.

Sandvika. Tlf. 38354.

OLE STRAND

 Slepnden Tlf. 38388.
Kjøtt — Vilt — Grønnsaker
Pålegg

HELGERUD
LANDHANDLERI

Brynsvn. 69 Sandvika.

Tlf. 38509.

VØYENENGEN
LANDHANDLERI

 Inneh.: Kåre Myhre.
Smestad. Tlf. 39850.
Kjøtt — Kolonial — Manu-
faktur — Isenkram
Glass — Stentøy.

SMESTAD
LANDHANDLERI
Mikal Rund.

Tlf. 39813.

VAGEBY
LANDHANDLERI
J. Helgebostad.

Tanumvn. 11. Tlf. 38605.

BÆRUM MEIERIS
HANDELSFORENING A/S

Ringeriksvn. Bærum.

A.S GLOMMENS
TRÆSLIBERI OG
KYKKELSRUD.
ANLEGGET

Lommedalens Handelsforening

telefon 39512 Lommedalen

BÆRUM PRIVATBANK

Sandvika.

Tlf. 38451 — 38651.

BÆRUM
SKO & LÆRVARE A/S

Ringeriksvn. 28. Sandvika.

Tlf. 38611.

SANDVIKA
TRANSPORTBYRÅ
W. Høgli.

Brynsvn. 146. Kolsås.

Tlf. 39873.

BÆRUMS
FISKESENTRAL

Inneh.: Fredrik Larsen.

Sandvika. Tlf. 38958.

TENNISMEL
& SINGEL A/S

Brynsvn. 17 E. Sandvika.

Tlf. 39055.

SANDVIKENS
SKOTØIFORRETNING
V. Paulsen.

Sandvika.

JOHAN TANDBERG
*Tømmermester og Entre-
prenørforretning.*

 Allslags bygge- og anleggs-
arbeider utføres.

Sandvika. Tlf. 38332.

SANDVIKA
BLOMSTERHANDEL
Belseth.

Tlf. 38162. Sandvika.

BÆRUM
SAFTPRESSERI S.L.

Høvik Verk. Tlf. 36074

VESTRE BÆRUM
SAMVIRKELAG

Avd. 1. Skui

» 2. Bryn

» 3. Solihøgda

» 4. Tanum

H.r.advokat ARNE DAHL

Fridtjof Nansens pl. 6

Telefon 13536.

BÆRUM
KAJAKK- & SKIFABRIKK

Tlf. 38754. Sandvika.

T. JOHNSRUD
Kasse- og Trevarrefabrikk.

Lommedalen. Tlf. 39507